

1556-2003:

Última pàgina de la història del convent-monestir de les Monges Agustines

Equip de documentació
de la Junta de Majorals de St. Agustí

El 10 de juliol de 1555, Mossen Melchor Ferre, va obtenir del Pare Provincial dels Agustins de València, Fray Onofre Carbó, la llicència per poder fundar un monestir d'aquesta orde religiosa, a Bocairent. L'acte va tenir lloc al Convent de Sant Agustí de València.

D'aquesta manera, se'l va autoritzar a portar del Monestir de l'Esperança de València, de la mateixa orde, cinc monges per fundar l'esmentat monestir.

L'Ordinari de l'Orde, va donar la seua aprovació el 7 d'octubre de 1555 i Mossen Melchor Ferre, va obtenir el permís de les autoritats de Bocairent, el 6 de febrer de 1556, per edificar un monestir casa de monges, al solar situat en la Raval Nou de Bocairent, en la partida coneguda com "Les Eretes", als llocs que huí coneixem com Placeta del Ravalet i Racó de Càpito.

Així, el 10 de març de 1556, aplegaren a Bocairent sis monges

procedents del Convent d'Esperança de València, encara que no ocuparien el convent fins el 10 d'octubre del mateix any, doncs les obres del convent no havien finalitzat encara.

El monestir i convent es va posar sota l'advocació de la "Sacratíssima Verge Maria dels Dolors i dels Bienaventurats tres Reys Magos". Fou inaugurat el 10 d'octubre de 1556, éssent la seua primera Priora, Sor Baptista Conques. Uns dies abans, professava Sor Anna Castelló (el 6 d'octubre), y Sor Agustina Calabuche prenia l'hàbit el 24 d'agost d'eixe mateix any, i professava el 25 de novembre de 1557. En juliol de 1558, Mossen Melchor Ferre, va fer donació a les monges i al convent, dels patis, horts, corrals i eres. Poc a poc, la comunitat anava creixent, sobretot per l'ingrés en ella, d'algunes bocairentines.

En 1902, s'edifica el nou Convent. Però eren altres temps. A mesura que anàvem endinsant-nos al segle XX, les vocacions anaven minvant, i el convent anava quedant-se amb poques monges, i la mitjana d'edat d'aquestes, anava augmentant considerablement. Als anys noranta, semblava que la tendència anara a invertir-se, amb l'arribada de noves vocacions, aquesta vegada, des d'altres països del món, especialment d'Hispanoamèrica. Però, aquesta "momentània" recuperació de la vida del convent i monestir, ha durat molt poc. El dissabte 21 d'abril de 2001, a les 5 de la vesprada, feia la professió solemne Sor Flor de Maria Nieto Vicanco, en una missa presidida pel Bisbe Auxiliar de València, Monsenyor Esteban Escudero Torres, éssent la Mare Superiora del Convent Sor Celia García. Dos anys abans, ho havia fet Sor Sara García. Era la última professió d'aquest Convent-Monestir.

L'any 2003, suposa el darrer any del Convent-Monestir de Bocairent. Amb les morts de Sor Guadalupe Ferrando i Sor Josefa Vidal, i amb la marxa del Convent per part de Sor Flor de Maria Nieto, el convent resta sota mínims: amb la Mare Superiora Sor Celia García, i amb les monges Sor Sara García i Sor Josefa Ferre (la única religiosa natural de Bocairent que encara queda al convent,

que es troba en un estat de salut molt delicat i amb una edat molt avançada). Davant la situació per la que passa el Convent-Monestir de Bocairent, l'Orde ha decidit traslladar les tres religioses a un altre Convent, tancar-lo, i posar-lo en venda. L'orde dels agustins, té a l'estat espanyol, vint convents de clausura, dels quals, abans que acabe l'any 2003, en tancarà 8, un d'entre ells el de Bocairent. Darrere queden els 447 anys d'història, una història que ha anat íntimament lligada a la història i la vida del nostre poble, i a la història i la vida de les nostres festes a Sant Agustí. Per això, des d'aquestes línies, els Majorals de Sant Agustí, demanem, que tant el nostre Ajuntament, com la nostra Parròquia, facen tot el possible, perquè el tancament del Convent no supose el que ha suposat en molts altres pobles, i que tot el que forma part d'aquest: església, convent-monestir i horts, resten com a patrimoni del nostre poble. I a les tres monges que han estat les darreres moradores d'aquest convent, acomiadar-les amb el major dels respectes demanant-li a les tres, que allà on vagen tinguen sempre present al poble de Bocairent a totes les seues oracions, com nosaltres de ben segur les tindrem.

